

**Σχέδιο απολογισμού της συνεδρίασης για τα τεχνικά μέτρα διατήρησης και διαχείρισης των πόρων στη Μεσόγειο
Μαρμπέγια, 7 Ιουνίου 2010 (απόγευμα)**

Παρόντες: βλέπε λίστα στο παράρτημα.

Δικαιολογημένα απόντες: οι εκπρόσωποι του CNPMEM, ο κ. Οριόλ Ριμπάλτα.

Πρόεδρος της συνεδρίασης: κ. Μουράντ Καχούλ.

Γραμματεία: κ. Μπουονφίλιο, κα Μαρτίνεθ.

1. Ο Πρόεδρος Μουράντ Καχούλ κηρύσσει την έναρξη των εργασιών και μετά από την υιοθέτηση της ημερήσιας διάταξης, δίνει το λόγο στον κ. Μπουονφίλιο, ο οποίος υπενθυμίζει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προέβλεψε ένα σεμινάριο για αυτό το θέμα στις 21 Ιουνίου στις Βρυξέλλες. Ευχαριστεί τον κ. Μπιάτζι για την παρουσία του και παραχωρεί το λόγο στον κ. Χιλ ντε Μπερναμπέ.
2. Ο κ. Χιλ ντε Μπερναμπέ επισημαίνει ότι είναι παρόντες στην αίθουσα πολλοί Ισπανοί επαγγελματίες, που θα έχουν την ευκαιρία να εκφράσουν καλύτερα από τον καθένα τις συνέπειες των τεχνικών μέτρων. Υπενθυμίζει ότι το σχέδιο κανονισμού είχε ήδη προκαλέσει έντονες κριτικές από την πλευρά του τομέα, ο οποίος θεωρεί ότι οι επιστημονικές, οικονομικές και κοινωνικές μελέτες και γνωμοδοτήσεις δεν ελήφθησαν δεόντως υπ' όψιν στην σύνταξη ορισμένων μέτρων του κανονισμού. Οι μέθοδοι διαβούλευσης δεν ήταν ούτε και αυτές οι κατάλληλες. Μεταξύ των προβληματικών σημείων: το πάχος του νήματος, η απόσταση από την ακτή, το μέγεθος ορισμένων ειδών ψαριών. Είναι σημαντικό να αντιδράσουμε, να υιοθετήσουμε μία κοινή γνώμη και να την αποστείλουμε στην Επιτροπή. Ο κ. Χιλ ντε Μπερναμπέ προτείνει ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας της Καταλονίας και ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας της Ανδαλουσίας να δώσουν μια σύντομη εικόνα των προβλημάτων που συναντούν από την 1^η Ιουνίου.
3. Ο κ. Μπουονφίλιο κάνει στη συνέχεια μια σύνθεση των δυσκολιών που δημιουργεί ο κανονισμός. Πληροφορεί ότι από την 1^η Ιουνίου στην Ιταλία, οι αλιείς διαμαρτύρονται στις διάφορες περιοχές. Τα επίμαχα άρθρα είναι τα ακόλουθα: άρθρα 9, 11 και 12, 13 και 15. Όσον αφορά τις αλλαγές στους βρόχους των δίχτων, πρέπει να ξέρουμε ότι ένα νέο δίχτυ κοστίζει από 6.000€ έως 11.000€, οπλισμένο. Οι επιχειρήσεις πρέπει να προβλέψουν δύο έως τρία δίχτυα, πράγμα που ανεβάζει γρήγορα τα έξοδα. Οι ικανότητες αλίευσης των νέων βρόχων (40 και 50 χιλιοστών) ποικίλουν ανάλογα με τις ζώνες αλίευσης και το βάθος. Από την 1^η Ιουνίου παρατηρούνται μειώσεις κατά 40% σε βάρος. Επιστημονική αιτιολόγηση δεν υπάρχει για μια σειρά μέτρων. Εξάλλου, αποδεικνύεται ότι με νόμιμους βρόχους αλιεύονται ψάρια παράνομων

μεγεθών. Όσον αφορά τα περιθώρια ελιγμών για την τροποποίηση του κανονισμού, ο μόνος τρόπος είναι η ψηφοφορία του Συμβουλίου Υπουργών. Σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, πρέπει επίσης να ζητηθεί παρέμβαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ο κανονισμός προβλέπει στο άρθρο 9, 3.3, ότι η Επιτροπή παρουσιάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για τις 30/6/2012, μια έκθεση για την εφαρμογή του άρθρου που αναφέρεται στους βρόχους ελάχιστου μεγέθους. Βάσει αυτής της έκθεσης και των πληροφοριών που θα δοθούν το 2011, η Επιτροπή θα πρέπει να προτείνει τις απαραίτητες προσαρμογές. Έως τότε, πολλές επιχειρήσεις θα έχουν εξαφανιστεί. Πρέπει λοιπόν επειγόντως να εκτιμηθούν οι επιπτώσεις στις επιχειρήσεις, στην απασχόληση και στην αγορά για να αιτιολογήσουμε ένα αίτημα τροποποίησης του κανονισμού. Το ΠΓΣ οφείλει να παίξει ενεργό ρόλο στη συγκέντρωση των στοιχείων, στο διάλογο με τα Κράτη μέλη και την Επιτροπή. Θα χρειαστούν επιστημονικά δεδομένα για τα αποθέματα, τα οποία θα πρέπει να παραμένουν πλήρως διαχωρισμένα από τα υπόλοιπα ευρωπαϊκά δεδομένα για να αποφευχθεί η συνήθης γενίκευση για την κακή κατάσταση του πόρου.

4. Ο κ. Γκαράτ επιβεβαιώνει τα προβλήματα που εκφράστηκαν από τους προηγούμενους ομιλητές. Λόγω της κρίσης του πετρελαίου κίνησης, της οικονομικής κρίσης και άλλων παραγόντων, ο τομέας δεν επωφελήθηκε από την μεταβατική περίοδο προκειμένου να προετοιμαστεί για τη θέση σε ισχύ του κανονισμού. Η Euroêche (Ένωση Εθνικών Οργανώσεων Επιχειρήσεων Αλιείας της ΕΕ) και η COGECA (Γενική Επιτροπή Γεωργικής Συνεργασίας) απέστειλαν επιστολή στο Γενικό Διευθυντή στις 26/1/2010 για να ζητήσουν μια λύση αλλά η απάντηση υπήρξε αρνητική. Τον Φεβρουάριο η CEPESCA ζήτησε από το ΠΓΣ να οργανώσει μία συνεδρίαση πάνω σε αυτά τα ζητήματα ώστε να μην περιμένουμε την τελευταία στιγμή, αλλά η συνεδρίαση δεν έγινε. Ο κ. Γκαράτ θα επιθυμούσε να μάθει αν θα πραγματοποιηθούν επιστημονικές εκτιμήσεις σε άλλα Κράτη μέλη και ποια είναι η κατάσταση των σχεδίων διαχείρισης που έχουν υποβληθεί από τα Κράτη μέλη.
5. Κατά τον κ. Ντεβαντέλ (Profilmer), η αποδοτικότητα των πλοίων πλήτεται από τον κανονισμό και σύντομα προσεγγίζουμε το όριο ρήξης. Η αύξηση της τιμής του πετρελαίου κίνησης ήδη αποτελούσε πρόβλημα αλλά ο κανονισμός αυτός αποκάμει να θέτει σε κίνδυνο τα αλιευτικά σκάφη. Το ΠΓΣ οφείλει να επαναδιατυπώσει την ανάγκη παροχής μελετών για τις κοινωνικο-οικονομικές επιπτώσεις. Από την πλευρά του, ο κ. Ταουλτζής εξηγεί τα προβλήματα που δημιουργούνται από το άρθρο 13 στην χώρα του. Εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι η συμβολή των Ελλήνων επαγγελματιών στην υλοποίηση των εθνικών σχεδίων διαχείρισης δεν ελήφθη υπ' όψιν από το Υπουργείο. Η πραγματική οικολογία έχει ανάγκη τους ψαράδες. Εν τω μεταξύ, οι τουρκοί στόλοι εργάζονται εν πλήρη ελευθερία. Ο κ. Ταουλτζής υπογραμμίζει ότι κατευθυνόμαστε προς μια οικολογική καταστροφή καθώς τα ύδατα είναι περιορισμένα και τα μέτρα του κανονισμού ανεπαρκή. Προσάπτει στην ΚΑΠ την αλλαγή των παραδόσεων, των

πλοίων και των μηχανών. Τα στατιστικά δεδομένα είναι λανθασμένα, αυτά των πλειστηριασμών είναι πιο αξιόπιστα.

6. Ο κ. Λέβστικ (Σλοβενία) υπενθυμίζει ότι το 2004, όταν η Σλοβενία προσχώρησε στην ΕΕ, οι αλιείς πίστευαν αφελώς ότι θα μπορούσαν να επηρεάσουν τον κανονισμό της Μεσογείου που ήταν τότε υπό συζήτηση. Αφού έλαβαν το πρώτο σχέδιο κανονισμού, οι Σλοβένοι γνωστοποίησαν τις παρατηρήσεις τους. Όμως τα άρθρα συνέχιζαν να είναι δυσμενή. Η μεγαλύτερη μεταρρύθμιση που έχουμε ανάγκη, είναι αυτή της διαδικασίας σχεδιασμού της νομοθεσίας. Οι αλιείς θα πρέπει να συμμετάσχουν σε όλη τη διάρκεια της διαδικασίας αν επιθυμούμε να γίνει σοβαρή δουλειά. Το ΠΓΣ μπορεί να παίζει έναν κεντρικό ρόλο, όμως αν δεν του δοθεί αυτή η ευκαιρία, ο τομέας θα συνεχίσει να υφίσταται πολιτική και γραφειοκρατική πίεση. Οι ίδιες δυσάρεστες εξελίξεις συνέβησαν και με τον κανονισμό «ελέγχου».
7. Η κα Παπαδοπούλου παρατηρεί ότι υπάρχουν διαφορές ανάμεσα στα μέτρα που εφαρμόζονται από τα Κράτη μέλη και επιθυμεί να γνωρίζει τις λεπτομέρειες των μέτρων και τις διαθέσιμες επιστημονικές εκτιμήσεις. Τα σχέδια διαχείρισης είναι επίσης απαραίτητα. Ο κ. Μπαρόν (Γάλλος Υπουργός) εξηγεί ότι το γαλλικό σχέδιο διαχείρισης προβλέπει ένα νήμα 4 χιλιοστών, εξαιρέσεις όσον αφορά τις ζώνες αλιείας, καθώς και για τις τράτες με ζευγαρωτά σκάφη. Το σχέδιο προβλέπει επίσης μία εξαίρεση για τις δράγες (επί μηχανήματος και επί ζώνης). Για να υποστηρίξει τις εξαιρέσεις αυτές, η Γαλλία προτείνει καθοριστεί μια «αρχική κατάσταση» έτσι όπως προσδιορίζει το Ifremer (Γαλλικό Ινστιτούτο Ερευνών για την Εκμετάλλευση της Θάλασσας) και στη συνέχεια μια παρακολούθηση των αλιεύσεων μέσω γεωγραφικού εντοπισμού («geolocation»). Η Γαλλία αποφάσισε να μεταφέρει τα αιτήματα των επαγγελματιών έτσι ώστε η μετάβαση να πραγματοποιηθεί με σαφή τρόπο και χωρίς πολλές αρνητικές συνέπειες. Η Γαλλία αναμένει την γνωμοδότηση της Επιτροπής για το σχέδιο διαχείρισης που συγκεντρώνει την υποστήριξη των επαγγελματιών, των επιστημόνων και της γαλλικής διοίκησης.
8. Ο κ. Μπιάτζι (DG Mare), αφού άκουσε όλες τις τοποθετήσεις, επιβεβαιώνει ότι η Επιτροπή έχει γνώση των διαφόρων ζητημάτων που αναφέρθηκαν. Υπενθυμίζει ωστόσο τον ρόλο της Επιτροπής (σχεδιασμός της νομοθεσίας, πρόταση, διαπραγμάτευση, έλεγχος). Τα τρία μεταβατικά έτη είχαν ως στόχο να πραγματοποιηθεί μια σταδιακή έναρξη ισχύος των μέτρων και να επιτραπεί στα Κράτη μέλη και στον τομέα να περισυλλέξει τις απαραίτητες και χρήσιμες πληροφορίες για να προσαρμοστούν οι γενικοί κανόνες στις τοπικές ιδιαιτερότητες (απόσταση, κλπ.). Η κατάσταση των πόρων δικαιολογεί τον κανονισμό, όπως και ο βαθμός εκμετάλλευσης που προκαλεί μια διαρκή μείωση της αποδοτικότητας. Δεν είναι δυνατόν να διατηρηθεί το υπάρχον καθεστώς στο μέλλον. Οι αιτήσεις εξαιρέσεων των Κρατών μελών δεν είναι επαρκώς δικαιολογημένες. Ο κανονισμός οφείλει να επιτρέψει σε όλους τους φορείς να διατυπώσουν πολυετή σχέδια διαχείρισης έτσι ώστε να είναι εφικτή η αποκέντρωση των μηχανισμών λήψης

αποφάσεων διαχείρισης. Η απόσταση αυτή δεν έχει πλήρως διανυθεί. Πολλές από τις υποχρεώσεις (σχέδια διαχείρισης) δεν πληρούνται ακόμα (δεν έχουν ληφθεί), ή τα σχέδια δεν τηρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις. Η επιστημονική επιτροπή εκτίμησε τις προτάσεις των σχεδίων διαχείρισης και τις έκρινε. Συνίστανται βασικά σε αιτήσεις μη επαρκώς δικαιολογημένων εξαιρέσεων. Τα σχέδια διαχείρισης δεν αποτελούν εργαλείο «προσπέρασης» των κανόνων αλλά αποκέντρωσης και υπευθυνότητας του τομέα, και ως εκ τούτου εγγύησης των εξαιρέσεων για ορισμένους περιβαλλοντικούς στόχους, στόχους της μικρής παράκτιας αλιείας, κλπ. Το σύνολο αυτών των στόχων συγκεντρώνεται εντός του κανονισμού.

9. Μετά από τη συζήτηση, ο Πρόεδρος δίνει το λόγο στον κ. Μπουονφίλιο για την ανάγνωση του σχεδίου γνωμοδότησης του ΠΓΣ που απευθύνεται στην κα Δαμανάκη. Το σχέδιο του κειμένου ζητά από την Επιτροπή να προβεί στον έλεγχο του κανονισμού για να επισπεύσει τις διαδικασίες αναθεώρησης. Για να γίνει δυνατή η συναίνεση, το κείμενο δεν δίνει προτεραιότητα σε κανένα από τα προβλήματα που θίχτηκαν κατά τη συνεδρίαση. Το τελικό κείμενο θα υιοθετηθεί τυπικά από την Εκτελεστική Επιτροπή.

Μετά το πέρας της συνεδρίασης, ο Πρόεδρος ευχαριστεί τους διερμηνείς την Επιτροπή και όλους τους συμμετέχοντες για τη συνεργασία, και κηρύσσει τη λήξη των εργασιών.

